

Sygn. akt I C 191/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2022 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. J.

o zapłatę 27.574,01 zł

I. zasądza od pozwanego R. J. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. z siedzibą w W. kwotę 27.574,01 zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt cztery złote 01/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 09.11.2021 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4.996 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 191/22

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. w W. wniósł o zasądzenie od R. J. kwoty 27.574,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 listopada 2021 r. oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki, na podstawie której powód udostępnił pozwanemu kwotę 28575 zł, a pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty pożyczki. Wobec opóźnienia pozwanego w spłacie pożyczki, powód wezwał pozwanego do uregulowania wymagalnego zadłużenia, wskazując, że jego nieuiszczenia w wyznaczonym terminie może skutkować wypowiedzeniem umowy z żądaniem natychmiastowej spłaty. Powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki, poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

W dniu 9 listopada 2021 r. powód złożył pozew przeciwko pozwanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę 27.574,01 z. Postępowanie to zostało umorzone z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że w ocenie pozwanego nie doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki między stronami, a pozwany kwestionuje aby składał wniosek o pożyczkę i aby otrzymał od pożyczkodawcy dokumenty w formie umożliwiającej zapisanie na komputerze, a także aby otrzymał formularz informacyjny. Zakwestionował także aby posiadał zadłużenie w powodowym banku, a dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych nie może

być uznany za wystarczający. Wskazał także że powód nie udowodnił aby pozwany otrzymał pismo zawierające wypowiedzenie umowy, skoro nie przedłożył potwierdzenia odbioru korespondencji przez pozwanego. Ponadto wskazał, że powód nie wykazał, aby D. L. była uprawniona do składania oświadczeń woli w imieniu banku. Stwierdził również, że powodowy bank nie wykazał, aby pozwany posiadał w nim zadłużenie przeterminowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 grudnia 2020 r. R. J. zawarł z (...) Bank S.A. w W. umowę pożyczki o nr (...) na kwotę 28.757 zł, którą zobowiązał się spłacić w 60 ratach, płatnych nie później niż do 15 dnia każdego miesiąca. Wraz z umową R. J. złożył dyspozycję uruchomienia pożyczki.

Wypłata pożyczki nastąpiła w dniu 10 grudnia 2020 r.

Zgodnie z harmonogramem spłat pierwsza rata pożyczki winna być uiszczona do dnia 15 stycznia 2021 r. a ostatnia w dniu 15 grudnia 2025 r. Raty zostały określone na 566,69 zł, a ostanía – 564,67 zł.

W dniu 9 listopada 2021 strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg banku nr (...), stwierdzając, że pozwany posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 27.574,01 zł z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 10 grudnia 2020r. Na kwotę wymagalnego zadłużenia składały się: kwota 26.586,38 zł, tytułem niespłaconego kapitału, kwota 780,79 zł, tytułem odsetek umownych, kwota 206,84 zł, tytułem odsetek umownych za opóźnienie

Dowód:

- wyciąg z ksiąg banku – k. 4;
- umowa pożyczki – k. 11 – 15, k. 63-66;
- dyspozycja uruchomienia pożyczki - k. 66 odwrot;
- harmonogram spłat – k. 67 – 67 odwrot;
- historia rachunku kredytowego – k. 81;

Pismem z dnia 9 sierpnia 2021 r. (...) Bank S.A. w W. wezwał R.

J. do zapłaty 1.143,26 zł w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma, a także poinformował o możliwości złożenia w terminie 14 dni od dat otrzymania wezwania wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Niniejsze pismo zostało doręczone w dniu 13 sierpnia 2021 r.

Dowód:

- ostateczne wezwanie do zapłaty – k.15 – 15 odwrot;
- wydruk ze śledzenia przesyłek Poczty Polskiej – k. 16;

Pismem z dnia 16 września 2021 r. (...) Bank S.A. w W. wypowiedział

R. J. umowę pożyczki o nr (...).

Niniejsze pismo zostało doręczone w dniu 21 sierpnia 2021 r.

Dowód:

- pismo – k.17 – 17 odwrot;

- zwrotne poświadczenie odbioru – k. 18 i 18 odwrot;

Pismem z dnia 25 października 2021 r. (...) Bank S.A. w W. wezwał

R. J. do zapłaty 127.437,46 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma.

Na powyższe zadłużenie składały się kwoty: 25.586,38 zł z tytułu kapitału, 780,79 zł z tytułu odsetek umownych, 70,29 zł z tytułu odsetek karnych.

Niniejsze pismo zostało doręczone w dniu 28 października 2021 r.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.19 – 19 odwrot;
- wydruk ze śledzenia przesyłek Poczty Polskiej – k. 20;

W dniu 20 lutego 2018 r. R. J. zawarł z (...) Bankiem S.A. w W. umowę produktu dla osób fizycznych, za pośrednictwem której Bank zobowiązał się do zapewnienia R. J. dostępu do środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach klienta, oraz wykonywania operacji i innych czynności zleconych przez klienta za pośrednictwem kanałów elektronicznych.

Kanał elektroniczny został odblokowany w dniu 21 czerwca 2019 r.

Dowód:

- umowa wraz z kartą klienta i informacją – k.59 – 62 odwrot;
- potwierdzenie odblokowania kanału elektronicznego – k. 62;

D. L. została upoważniona przez R. Z., posiadającego pełnomocnictwo udzielone przez (...) Bank S.A. w W. do składania oświadczeń o wypowiedzeniu umów z zakresu czynności bankowych, do składania oświadczeń o wypowiedzeniu umów z zakresu czynności bankowych.

Dowód:

- pełnomocnictwa – k. 70 – 71;

(...) Bank S.A. w W. udzielił pełnomocnictwa W. D.

do wypowiedzania umów kredytu w przypadku uznania, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w przypadku zagrożenia terminowej spłaty kredytu.

Dowód:

- pełnomocnictwa – k. 72 – 73;

W okresie od 10 grudnia 2020 r. do 20 kwietnia 2022 r. R. J. na poczet

umowy pożyczki wpłacił kwotę 566,69 zł w dniu 15 stycznia 2021 r., kwotę 566,69 zł w dniu 15 lutego 2021 r., kwotę 566,69 zł w dniu 15 marca 2021 r., kwotę 566,69 zł w dniu 15 maja 2021 r., 478,60 zł w dniu 17 maja 2021 r., kwotę 88,78 zł w dniu 9 czerwca 2021 r.

Dowód:

- historia rachunku kredytowego – k. 83-93;

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 471 kc dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej (tj. powstania szkody, w postaci uszczerbku majątkowego, spowodowanej niewykonaniem lub nienależyte wykonanym zobowiązaniem przez dłużnika, oraz istnienia związku przyczynowego), w świetle art. 6 kc, spoczywa na wierzycielu, jako osobie, która z tychże faktów wywodzi skutki prawne. Musi on zatem udowodnić istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia.

W niniejszej sprawie strona powodowa udowodniła dochodzone roszczenie co do zasady i wysokości. Udowodniła, że strony łączyła w/w umowa kredytu, na podstawie której pozwany zaciągnął zobowiązanie kredytowe, z którego nie wywiązał się należycie. Strona powodowa skutecznie wypowiedziała pozwanemu umowę kredytu, zgodnie z postanowieniami umowy, wykazując wymagalność roszczenia dochodzonego pozwem. Pozwany nie przedstawił natomiast dowodu zapłaty. W sytuacji bowiem, gdy zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania ma polegać na daniu lub czynieniu, przeprowadzenie przez wierzyciela dowodu na fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie jest niemożliwe, to na pewno jest bardzo utrudnione. Dlatego w takich sytuacjach przyjmuje się, że to dłużnik, broniąc się przed zarzutem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, powinien przedstawić dowód spełnienia świadczenia (art. 462 – 463 kc). W rozpoznawanej sprawie, pozwany nie wykazał, że spełnił świadczenie zgodnie z zawartą umową, jak również nie wykazał, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc).

Zarzuty zgłoszone w odpowiedzi na pozew nie zasługiwały na uwzględnienie.

Pozwany R. J. stwierdził, że umowa pożyczki nie została skutecznie zawarta. Należy zauważyć, że umowa pożyczki została zawarta w drodze elektronicznej wymiany oświadczeń woli, zgodnie z zawartą przez strony umową ramową, a ponadto pozwany przystąpił początkowo do spłaty pożyczki, co również potwierdza, że umowa została skutecznie zawarta.

Odnośnie kwestii związanej z wyciągiem z ksiąg rachunkowych banku, to faktycznie przedłożony przez stronę powodową wyciąg z ksiąg banku, jako dokument prywatny (art. 245 kpc), nie stanowi domniemania prawdziwości zawartych w nim twierdzeń i nie korzysta z domniemania prawdziwości i autentyczności właściwych dokumentom urzędowym, jednakże w połączeniu z pozostałymi wyżej wymienionymi dokumentami, przedłożonymi przez stronę powodową, a w szczególności umową kredytu, dyspozycją uruchomienia kredytu, historią operacji na rachunku kredytowym, wezwaniem do zapłaty i wypowiedzeniem umowy, stanowi dowód na potwierdzenie istnienia wierzytelności (zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej), jej wysokości i wymagalności. Przedłożone przez stronę powodową dowody stanowiły dostateczną podstawę do wyprowadzenia ustaleń faktycznych, zgodnych z twierdzeniami pozwu. Powód wskazał także sposób wyliczenia i skapitalizowania odsetek, pozwany zaś nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów przeciwko takiemu twierdzeniu, ograniczając swoje stanowisko procesowe do negowania żądania pozwu i nie wykazując żadnej inicjatywy dowodowej, uchylając się zarazem od oświadczenia, czy fakty, przedstawione przez powoda w pozwie i piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2022 r., miały miejsce, w szczególności czy, w jakiej wysokości i kiedy dokonał spłaty kredytu, od jakiej daty według niego pozostaje w opóźnieniu ze spłatą i jaka jest prawidłowa wysokość naliczonych odsetek, przy czym nie stawiał się także na wezwanie Sądu, uniemożliwiając przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony.

Odnosnie faktu doręczenia wezwania do zapłaty i informacji o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, to pismo z dnia 9 sierpnia 2021 r. opatrzone jest numerem przesyłki rejestrowanej, a strona powodowa dołączyła również wydruk śledzenia przesyłek, z którego wynika, że przesyłka została odebrana.

Przedstawienie dowodu w postaci opatrzenie pisma numerem przesyłki rejestrowanej należy uznać za dowód jej nadania, a zatem kreuje domniemanie jej skutecznego doręczenia, przy czym domniemanie to może być przez adresata obalone przez wykazanie, że nie miał możliwości zapoznania się z zawartym w niej oświadczeniem woli. W efekcie, w przypadku przedstawienia dowodu nadania, ciężar dowodu w zakresie braku skutecznego doręczenia obciąża adresata [por. wyrok SN z 17 marca 2010 r., II CSK 454/09, OSNC 2010, Nr 10, poz. 142].

W okolicznościach niniejszej sprawy, pozwany, poza twierdzeniem, że wydruk ze śledzenia przesyłek nie ma charakteru dowodu urzędowego, faktu tego nie wykazał. Sam brak potwierdzenia odbioru nie oznacza, że przesyłka nie została doręczona. Przesyłka rejestrowana bowiem, nieodebrana w terminie odbioru, zwracana jest nadawcy, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Jeżeli zatem strona powodowa, jako nadawca przesyłki rejestrowanej uiścił opłatę, otrzymał potwierdzenie nadania, a operator nie zwrócił mu tej przesyłki, można uznać, wbrew stanowisku pozwanego, że została ona skutecznie doręczona.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono, jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II oparto na przepisach art. 98§1, 1¹ i 3 kpc, a pozwany, jako przegrywający sprawę powinna zwrócić stronie powodowej koszty procesu, w skład których wchodzi: opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem, w stawce minimalnej, uzależnionej od wartości przedmiotu sporu, opłata skarbową od pełnomocnictwa (1379 zł + 3600 zł + 17 zł).